RODIČE A DĚTI.

Napsal Karel V. Reis.

DŘÍNŮV JÓZA.

Paní Karolině Světlé.

Pokračování.

"No, ale poslouchejte, tetka, až vám ty děti sem přijdou, na to jsem žádostiv — víte, jak se domluvíte, toť budete jako kvočna s káčaty," a Dřín se trochu zachechtal.

"Inu, jaká pomoc, jen když se dětem dobře vede," upřímně odpověděla podruhyně.

"Jo jo — je to nepravost," zabručel za chvíli.

"I vy máte samé nepravosti," mrzutě odbyla jej Březinka.

Manča již chvilku seděla jako zařezaná; oči upřeně zíraly do okna a tváře jí zrovna sálaly.

Náhle prudce vstala a vyšla ze světničky i ze síně.

"Když ono mi to dítě líká papišta," opět rozesmála se Březinka, "no, dneska budu mít pěkné spaní, dej vám Pánbůh dobrou noc!" a štrachala se domů.

"Dobrou noc!" zabručel.

Když bylo koště svázáno, potřásl jím ve vzduchu, až to zavonělo, a uloživ je do koutu, svlekl se a klekl u nízké postele.

Staré dřevěné hodiny, visící vedle nakřivené zpola prázdné police, hrkaly, a mezi rachotivé zvuky jejich plynul šepot Dřínových modliteb....

Józa byl už pod svrchnicí, když se Manča vrátila.

"Kde pak brousíš? Ještě nastydneš!" zahuboval.

"Bylo mi tuze horko, stála jsem na zápsi."

"No, dej ti Pánbůh dobrou noc!"

Po chvíli byla v jizbě černá tma, jenom když měsíc časem vyletěl z hustých mlh, šlehlo do jizby běložluté světlo, ale zmizelo v krátku....

* * *

V neděli odpoledne Józa Dřínů sedl si před troubu a zapálil dýmčici. To byla jediná mimořádná výloha, kterou si dopřával.

Seděl a pobafoval až do večera. Když bylo již notné šero a Manča doma ještě nebyla, povídal Březince:

"Kde ta holka brouzdá? Po požehnání je kolik hodin."

Březinka rozchvátala se k oknu, pohlédla na náves a obrátivši se, vykládala živě:

"No no, pantáto, dělejte, jako byste nevěděl, holka vám do smrti doma sedět nebude, no — má ženicha."

"To bych rád věděl," zabručel a silně bafnul.

"Toho mašináře z fabriky, chlapík je z peněz nadělá jako sliv. Já jí to přeju, může udělat štěstí jako naše Krystynka."

"To je ten Němec?"

"Je někde z hor, je."

Józa opět vybafnul ale neodpověděl....

Když se Manča vracela do baráčku, Březinka ji přede dveřmi na zápsi čekala.

"Už to ví," šeptala jí.

"A co říkal?" ptala se dívka chvatně.

"Nic, tak ani tak." —

Józa se ani večer nezmínil; hovořili, hovořili a brzy šli spat.

V pondělí ještě za tmy Manča šla do továrny, a starý skládal, co si vesničtí v neděli přinesli. Sotva se úplně rozednilo, již taká sjížděl s kopečka....

S podvečerem vrátil se jako vždycky. Všecky komise obstarav, s posledním uzlíkem zašel do baráčku ševce Mikuly.

Mistr byl sám doma; sedě na třínožce a brejle maje na špičce nosu, pod nímž temnělo se husté dlouhé podsebití, botu ohrnuté holínky tiskl mezi koleny a zarážeje floky, bouchal do podrážky, že jen to dunělo.

Když Józa Dřínů vešel, švec poobrátil šedivou, vlasatou hlavu a velkýma očima zabrejliv na hosta povídal:

"I to jsou hosti!" Botu hodil pod stolek, s modré zástěry sklepal smetí a prudce myknuv nohou, již stál u velkého stolu a utíral židli.

Dřín zahučev pozdrav, usadil se na lavičku u stolu a rozbaliv modrý šátek, podával mistrovi balíček kůže nártové i podešvové.

Mikula všecko zobracel a zamžourav na Józu, roztáhl ústa, že byla jedinou temnou, dlouhou čarou a zachechtal se:

"Ty budou — to už na tu svatbu, sapoň na sousedskou, viďte?"

Dřín neodpověděv, přejel si šediny a při uchu je hladil.

"Inu, já nic — ale proč bysme v seli nebyli!" nutě se do smíchu, řekl mistr.

"Dneska rok jsem si na ně taky přinesl," zabručel Dřín.

"No, no — vždyť nic, ale máma něco krákala, kdo pak ví, kde to sbírá."

Józa z kapsy u vesty na mistrův stoleček sázel dvacetníky.

"Tak tuhle zas od práce," pravil klidně.

"Totě — totě — vy vždycky platíte napřed, jako bych se bál, že mi utečete," usmíval se Mikula a labužnicky díval se na řadu dvacetníků.

"I mám rád pořádek!" pousmáv se odpověděl Dřín a dodal: "Tak jsme zas v pořádku na chvíli — dej Pánbůh dobrou noc!"

Mikula, hodiv brejle na stolek, vyšel za ním.

Stoje v otevřených dveřích síně, rozhlédnul se po nebi a povídal:

"To to praží — no, dej Pánbůh dobrou noc!"

Klapka dveří zahrkala. —

Když Józa vešel doma do světničky, Manča všecka rozpálena seděla u stolu a naproti ní na lavici, levou paží opřen o hladký stůl, mladý, snědý člověk jiskrných zraků, černých vlasů i knírků, oděný ve tmavý zimník.

"I vítám vás, tatínku," pozdravila Manča a jasné oči rozpačitě těkaly s otce k mladíkovi.

"Dobrej večír," broukl Dřín.

"To je, tatínku, ten pan Najgebaur, mašinář od nás, beztoho jste to už slyšel," opět řekla Manča, a rty se jí rozesmály.

Mladík po německu pozdravil a zahleděl se na starého.

Ten odkašlal, zakýval a sedl na špalík u prsku.

Chvilku bylo ticho.

"Tak už Březinka ví, co jí ten hoch píše, tuhle pan Najgebaur to přečetl, a já to přece přesadila."

Starý neodpověděl, ale vstav, pod lavicí u kamen vzal dřevěné konve a zabručel:

"Nono, musím pro vodu!"

Rychle jako mladík vyběhl ze světničky, ale když vyšel na zábrodeň, nešel ke studni, ale loudal se k chlévu.

Vešed do chlívka, v němž mekala a dusala bílá koza, sedl na stoličku, na níž Březinka dojívala, a podepřev bradu o dlaně, hleděl do tmy....

Když na věžových hodinách bilo osm, opět s prázdnými konvemi loudal se do světničky.

Byla světlá noc, nebe sémá drobná hvězda; z měsíce sršela celá záplava bílé záře, jež roztávajíc se oblohou, zalévala i hvězdy, kropila sníh, až svítil ostrým modravým svitem.

Na vršku za brankou stála Manča se strojníkem.

Józa postaviv prázdné konve, přistoupil k posteli, odhodil modrou svrchnici a ustlal si polštáře. Shodiv kabát, klekl a lokte opřel o pelesť.

Manča vrátila se po hodné době; vidouc, že se otec chystá do peřin, řekla udivena:

"I je, vy už jdete do peřin?"

"Hnáty bolí, rád je natáhnu," odpověděl nevrle.

Dcera běžela se ještě podívat do chléva. Když se vrátila, odestlala si druhou postel, shasla a ulehla.

V jizbě bylo bělavé šero; zamrzlá venkovská okna svítila stříbrem, na vnitřních třpytily se kapky a stružky.

"Slyšíš?" náhle ozval se tatík.

"Co pak ještě chcete?"

"Jestli pak se taky stavuješ u maminky?" ptal se měkce.

"Byla jsem tam včera po požehnání."

Potom ztichli nadobro....

Ve středu byl mariánský svátek.

Když se Manča vrátila z ranní, a salup, jupku i vlněnou sukni odkládala na postel, starý seděl na špalíku u prsku a hleděl k zemi.

"Topte, topte, tatínku, mrzne tam, jen to praží," pravila přešlapujíc.

Neodpověděl.

Když se postavila před malé zrcátko mezi okny a rovnala si husté, lesklé vlasy, pravil ostře:

"Prosím tě, co máš s tím Němečkem? Včera jste zas obcházeli barák."

Zčervenala a smějíc se nuceně, odpověděla:

"Inu, chce mne, tatínku! Dřív koukal po Tonce Hoverkové, ale přešlo ho to, chce mne. Toť víte, že mi závidí, kde kdo; jo u mašin a přijde si na dvojku denně."

"Co pak blázníš?" vyhrknul a shrben, ruce maje složené na kříži, rychle přešel světničku a zase usednul na špalík.

Pokračování.

Předplaťte se na Pokrok Západu, pouze $1.00 ročně.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

Pozor na inkoust. — Před nedávnou dobou zkoumán v jednom bakteriologickém ústavě inkoust s hlediska hygienického. Ukázalo se, že většina zkoušek inkoustu obsahovala mnoho plísní, chorobotvorných mikroorganismů, zvláště v nepřikrytých kalamářích školních lavic. Když byly mikroby ty vočkovány morčatům, krysám nebo myším, hynula zvířata po několika dnech. Tím možno si vysvětliti smutné ty případy, kde drobné zranění prstu pérem, namočeným v inkoustu, bylo příčinou otravy krve a smrti.

Vynálezce korrespondenčních lístků, ministerský rada prof. dr. E. Herrmann, zemřel těchto dnů ve věku 63 let ve Vídni. Nebožtík byl — jak již řečeno — původcem vynálezu, který rozšířil se z Rakouska po celém světě. 26. ledna 1869 uveřejnil Herrmann ve vídeňských novinách článek "O novém prostředku k poštovnímu dopisování" a doložil účelnost svého projektu. Protože porto i při místní dopravě činilo tehda 5 krejcarů, ujal se návrh Herrmannův a již 1. listopadu 1869 byly dvoukrejcarové korrespondenční lístky vládním nařízením zavedeny. Do Německa zavedl novinku tuto potom říšský poštovní ředitel Stefan.

Rychlost zvířat. — Jakýs anglický zoolog podjal se úkolu stanoviti rychlost, jíž může dosáhnouti určitý počet zvířat. Stanovil, že nejrychlejším asi čtvernožcem jest chrt, jenž může až 1350 metrů uběhnouti za minutu. Chrt jest tak obdařen všemi dobrými tělesnými podmínkami pro běh, že asi těžko by jiný tvor mohl v běhu s ním soutěžiti. Na druhém místě jmenuje koně, který ostává jen málo za chrtem. Jen o 100 metrů za minutu. Třetí místo zaujímá žirafa, která urazí 900 m. za minutu. Po ní následuje tygr, jenž sice urazí 860 m. v minutě, ale nevydrží dlouho. Stejně skoro rychlým jako tygr jest sob, avšak velmi vytrvalým. Vlk uběhne 570 m. zajíc jen 400 m. za minutu. Mezi ptactvem vyniká největší rychlostí poštovní holub, jenž urazí 1200 m. za minutu; po něm hned přijde těžký albatros. Z mořské zvířeny největší rychlost dovede vyvinouti t. zv. sviňucha čili delfín, který snadno upluje 30 až 35 kilometrů za hodinu. Delfín velmi rád se přibližuje k lodím a vydrží dosti dlouho doprovázeti i nejrychlejší transatlantické parolodě. Málo menší rychlost vykazují makrela a slaneček. Velryba urazí dobře 20 až 25 km. za hodinu, jenže nevydrží dlouho plouti takovou rychlostí; aby vyvinula tak velikou rychlost, k tomu má však zapotřebí nějakého prudkého, neobyčejného popudu.

Carův kurýr. Ne ten Verneův, nýbrž skutečný, vyslaný carem Mikulášem II. Jest to hrabě Meštšerski, který poslán do gubernie charkovské a poltavské s důležitým úkolem, aby jako carův kurýr přesvědčil se, zda ve zmíněných guberniích panují ještě nepokoje, jaké jsou jejich příčiny a do čeho si obyvatelé charkovští a poltavští stěžují. Tato vůle carova informovati se přes hlavy úředníků a poznati přání svého lidu ne ze zkroucených, tendenčně zbarvených oněch pověstných úřednických kruhů, znamená carovu emanaci z vlivu známých reakcionářů. Bylo již svého času řečeno o caru, že vyhledává spojení s mužíky, aby od nich zvěděl, jaké jest v lidu smýšlení. Poslání kurýra jest věcí ještě zřetelnější a nad to právě osobností vyslance i významu politického. Jest právě hrabě Měštšerski mužem zásad svobodomyslných; v listě svém, zv. "Graždanin", zaujal opposiční stanovisko proti ruské bureaukracii; proto také má již dvě výstrahy. Je-li tedy takový muž pověřen úkolem tak důležitým, jakým jest povinnost informovati spravedlivě cara o stavu věcí, znamená to carovu nedůvěru ve vyšší úřadnictvo; současně jest to ovšem v Rusku něco nového, neslýchaného. Až dosud bývalo zvykem na vzbouřené sedláky komandovati vojsko; nyní posílá k nim car důvěry hodného muže, aby osobně se informoval. Doporučovalo by se i v jiných státech.

Černá smrt. — Gubernátor turkestanský oznámil, že před několika dny zahynulo několik osob v okresu askabadském povstnou černou smrtí. Od doby té přechodná nemoc tato však pominula. Černá smrt jest strašlivou nemocí, v západní Asii dávno známou a obávanou. Přichází znenáhla a právě tak jak přišla, v několika dnech opět mizí, zůstavivši po sobě vždy značný počet obětí. Před několika léty právě ve zmíněném okresu zuřila a v šesti dnech si vyžádala 1303 lidí. Proti strašlivé této epidemii není léku ani ochrany. Jako otravný vítr přeletuje krajiny, ničí lidi i zvířata. Počíná obyčejně prudkou zimnicí, jíž tetelí se nemocní od hlavy až k patě, pak dostaví se nesnesitelné horko, tepny naběhnou, proudění krve stane se rychlejším a teplota tělesná rapidně přibývá. Na to zachvácen jest nemocný křečí a strašlivými svíravými bolestmi. Nenadále mu však počínají tuhnouti údy, dostavuje se chlad, takže nemocný nemůže se bou ani pohnouti. Toto stadium potrvá asi dvacet minut, načež dostaví se agonie a krátce na to smrt. Jakmile smrt nastane, pokryje se celé tělo mrtvoly velikými, páchnoucími, černými hlízami, jež úžasně rychle se šíří a v necelé hodině mění mrtvolu v zahnívající massu, takže veškeré pokusy lékařů, pitvati v tomto stavu mrtvolu, jsou naprosto vyloučeny a nad míru nebezpečny.

::Z ČESKÝCH VLASTÍ.::

Krávou nabodnuta. Těžká neboda stihla v pondělí ráno 18letou služku Annu Skálovou, zaměstnanou u rolníka p. V. Hesa v Hředlích u Rakovníka. Když nesla do chléva píci, rozehnala se kráva proti ní a nabodla ji na rohy. Jeden roh vnikl dívce do levého oka, které ovšem bylo tak těžce poraněno, že zraku jeho pozbude. Zraněná byla odvezena do pražské všeobecné nemocnice k léčení.

Při muzice smrtelně pobodán. Dne 13. července konána v hostinci Františka Šandy v Kovanicích taneční zábava. Po půl noci, kdy ještě sál téměř úplně naplněn byl tanečníky, požádal 22letý dělník z Kovanic, František Němeček, o tanec Františku Novotnou, dceru domkáře v Kovanicích, byv však odmítnut, dal jí tak silný pohlavek, až děvče skoro k zemi kleslo. Aby se taková "galantnost" Němečkova vůči přítomným damám neopakovala, hleděl Němečka zednický pomocník Jan Antoš ze sálu vyvésti. Leč se špatnou se potázal. Němeček nejen že hlasitě proti vyvedení protestoval, ale otevřev si kapesní nůž, jím Antoše několikráte do prsou bodl. Bylo po zábavě. Antoše silně krvácejícího odnesli do jeho bytu a povolán k němu ihned lékař p. MUDr. Josef Kubín, Němečka pak odvedli četníci do vazby okres. soudu v Nymburce, kde zavedeno proti němu vyšetřování pro zločin těžkého poškození na těle.

Zoufalá služka se otrávila. Služka Marie Hankova, 22 roky stará a do Lípy u Hradce Králové příslušná, zaměstnána byla v Žižkově. Ve službě té zamilovala se do Františka Ch. z Palackého třídy v Karlíně. Milenec všímal si dívky a vyznamenával ji přízní až do toho okamžiku, když se mu svěřila se sladkým tajemstvím. Potom milenec náhle ochladl ve své přízni, stranil se služky, která mu byla oddanou, až konečně na ni zanevřel. Oklamaná služka, která ztratila milence a měla v očekávání radostnou událost, uvržena byla v zoufalství. Několik dnů chodila jako zmámená, doufala, že přece milenec rozpomene se na své povinnosti a že ji, ubohou a opuštěnou, opět přijme do své přízně. Ale František nepřišel. V zoufalství rozhodla se Hankova skončiti sebevraždou. Dne 10. července koupila si služka několik krabiček obyčejných sirek, z nichž kostík seškrabala a požila. Potom službu opustila. Kde se otrávená služka zdržovala, není známo. V pondělí 14. m. m. v poledne nalezena byla v průjezdě jednoho domu v Žižkově. Byla už v bezvědomí. Policejní lékař Pilař poskytl otrávené první pomoci a dal ji v ambulančním voze záchranné stanice žižkovské odvézti do všeobecné nemocnice. Byla úplně apathická a nemluvná. Na kladené otázky vůbec neodpovídala. Zoufalá dívka nedlouho na to skonala.

Z Vídně přijel do Prahy se zastřelit. Střelou z revolveru zmařil svůj život 22 roky starý krejčovský pomocník Rudolf Černý ve Vídni, v IX. okresu bydlící. Mladík byl rodem z Rychnova n. Kn. a ve Vídni od útlého mládí se zdržoval. Byl členem několika tamějších spolků českých, tak zejména "Komenského", Sokola Leopoldovského a j. V poslední době nastal vážný rozpor mezi Černým a jeho matkou. Tyto okolnosti mladíka dohnaly k zoufalství. Ve Vídni opatřil si revolver, v pondělí 14. m. m. přijel do Prahy a ubytoval se v jistém hotelu na Starém městě, kde se do knihy cizinců zapsal jako Robert Červený. V posledních dnech svého života napsal několik dopisů. V jednom z nich ospravedlňoval se, proč do knihy v hotelu zapsal nesprávné jméno. Bratr jeho, jenž jest strážníkem v Leopoldově, věděl o jeho sebevražedných úmyslech a v domnění, že by jej v Praze mohl dáti zatknouti, vyhnul se styku s policií zoufalý mladík tím, že dal si nepravé jméno. V druhém listě stěžuje si, že ve svém životě nezažil nic příjemného a spory s matkou že urychlily jeho úmysl aby násilně zbavil se života. Úmysl ten provedl v úterý před 9. hod. v noci. V pokoji, kde byl ubytován, vypálil si Černý z revolveru střelu do pravého spánku a levým spánkem kulka projela ven, takže lebka byla úplně prostřelena, až mozek z rány vytékal. Pokojská dala povolati lékaře ze záchranné stanice a lékaře policejního, kteří shledali, že poranění jest smrtelné a že jakékoli přispění katastrofě nezabrání. Zoufalý mladík v bezvědomí byl v ambulančním voze záchranné stanice převezen do všeobecné nemocnice, kde za dvě hodiny zemřel. Zpráva o sebevraždě byla oznámena příbuzným mladíka ve Vídni. Mrtvola odvezena do pathologického ústavu. Sebevrah v jednom dopise žádal, aby skrovné jeho jmění bylo odevzdáno českým spolkům ve Vídni, k nimž vřele lnul.

Po nějakých již padesát roků dávaly matky Mrs. Winslow's Soothing Syrup dítkám svým v době vyrážení zubů. Bývají připraveny o klid noční dobou nemocnými dítkami? Pakli ano, pište si ihned o láhev "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" k ditěkému vyrážení zubů. Hodnota jeho je nepocenitelná. Tento utiší malého trpitele v okamžiku. Přidržujte se ho, matky, nenaleznete žádnou chybu. Tento vyléčí průjem, pravidluje střeva a žaludek, přemůže větrové koliku, obměkčuje dásně, zmírňuje zánět a dodává občerstvení a síly celému tělu. "Mrs. Winslow's Soothing Syrup" pro dítěkou obtížné zuby má příjemnou chuť a je dítěm na předpis jednoho nejstaršího a nejlepšího ženského lékaře a ošetřovatele ve Spojených Státech. Je na prodej u všech lékárníků na celém světě. Cena dvacet pět centů láhev. Vždy žádejte jen "Mrs. Winslow's Soothing Syrup."

Naše nízké ceny, za které prodáváme zaručené zboží hodinářské a zlatnické, získávají nám každý rok nové odkupníky ve Sp. Státech.

Pakli potřebujete zlaté neb stříbrné hodinky, řetízek, prsten atd. pište si pro náš český cenník a přesvědčte se, že kupováním u nás ušetříte 15 až 40 procent.

W. J. Wiša & Syn,
381 West 18th St., Chicago, Ill.

V. L. Vodička
1516 William ulice.
Pozemkový, přeplavní a pojišťující jednatel,
Úřadovna: 213 jižní 13. ulice.

Prodávám pozemky v Nebrasce a majetky v Omaze. Pojišťuji u těch nejspolehlivějších společností a prodávám též přeplavné lístky do Evropy a nazpět. 35

—NEJVĚTŠÍ—
MASNÝ KRÁM
na 6. a Pierce ulici,
má krajan náš
FR. KUNCL
Největší český řeznický závod na East straně.

Velké zásoby masa všeho druhu, uzenek salámů, šunek a vůa co do oboru vurtesíků sahá. — Koupíte kde levněji a maso lepší jak u někoho jiného.

Dra. FENNERA
Léčení ledvin a bolestí v zádech.

Všechny nemoce ledvin, měchýře, močových ústrojí. Též rheumatismus, bolesti v zádech, vady srdeční, kámen v měchýři, vodnatelnost, ženské nemoce.

Nedejte se odstrašiti. Jest léku pro vás. Je-li nutno, dopište dru Fennerovi.

Ztrávil celý život svůj léčením takových případů jako jsou vaše. Všechny porady zdarma.

"Osm měsíců v posteli, silné bolení hlavy, bolest a soužení na příč ledvin, též rheumatism. Jiné léky zklamaly. Dr. Fenner's Kidney and Backache Cure vyléčil mne úplně.

H. WATERS Hamlet N. Y."

Na prodej: V lékárně 2325 Q ul., So. Omaha. S. A. Bezánka, 16. a William ul., Omaha. Jos. Tuška, 2413 jižní 13. ul., Omaha. Emila Čermáka 1302 jižní 13. ul., Omaha. U lékárníků 50c., $1. Požádejte o kuchařku — je zdarma.

Tanec sv. Víta Jistě se vyléčí. O. Jánik, Dr. Fenner, Fredonia, N. Y.

CHARLES DONAT
..DOUTNÍKÁŘ..
1310 Williams ulice, Omaha,

vyrábí doutníky výborné jakosti a každý, kdo okusil jednou doutník jeho, nechce jiný kouřiti. V obchodě jeho můžete dostati vše, co přísluší k jeho oboru. Navštivte jej a přesvědčte se! 47

Nejpohodlnější českou síň
V SO. OMAZE
vlastní FR. LAITNER
na 20. a Q ulici.

V pohodlné nálevně jest vždy výborný ležák na čepu, výběr těch nejlepších doutníků, výtečných likérů a pravých nefalšovaných vín.

Prostranná, útulná místnost spolková zamlouvá se sama a ct. spolky české nenaleznou v So. Omaze lepší, pohodlnější a levnější. Též i síň taneční nemá v So. Omaze rovně a protož ct. spolky české učiní dobře, když před pořádáním zábavy jakékoliv přeptají se u majitele na podmínky. Přízni krajanů poroučí se
24 FRANK LAITNER.

C. H. Brewer & Co.,

pohrobníci a půjčovatelé koní
420-422 sev. 25. ul., So. Omaha Neb.
Telefon číslo 30.

NORTH-WESTERN DRÁHA
zkrácení času, zlepšená obsluha
2. listopadu.

Denní chicagský zvláštní vlak vyjíždí v 7.20 ráno místo v 7.00 ráno. V tenž dobu přijíždí do Chicaga.

Denní St. Paul Mnpls. expresní vlak vyjíždí v 7.10 ráno místo v 6.55. V tenž dobu přijíždí do St. Paul—Mpls.

Čís. 2 Overland limited do Chicaga v 7.45 večer, má spací vozy pouze. Daleko rychleji jede na západ, z Chicaga do Omahy.

North Western to může učiniti

Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.
Tel. obydlí 879.—Tel. úřadovny 807.

Dr. Louis Svoboda
..ČESKÝ LÉKAŘ..
Úřadovna č. 301. Paxton Block,
na rohu 16. a Farnam ul.

Úřední hodiny od 11. do 12. hodin dopoledne, od 3. do 4. odpoledne. Večer od .. do 8. v obydlí č. 1506 Williams ul.

Posloužil ochotně krajanům. tf

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Řád Palacký č. 1 ZČBJ. odbývá své pravidelné schůze každou čtvrtou neděli v měsíci o 2. h. odp. v síni p. Vlaška na 13. a William ul. Předs. Jan Rosický, taj. J. V. Mašek, 2422 So. 13 St., účet. V. A. Soukrada, 1317 Williams ul., pokl. Fr. Mach.

Lože Jan Hus, č. 5. Rytířů Pythia, odbývá své schůze vždy první a třetí středu v měsíci, v 8 hodin večer, ve spolkové místnosti v Sokolovně. Frank Jelen, Velicí Kancléř, So. 1911 So. 15th Str. Fred Sláma K. R. S., č. 1306 Leavenworth St. Václav Příbyl, M. of F., 810 Hickory St.

Těl Jed Sokol v Omaha odbývá své pravidelné schůze každou druhou středu v měsíci večer ve své místnosti 2229 So 13th St. Předseda Josef Mik, tajemník Fr. S. Rendla, 1417 So. 14th St., účetník Václ. Ruba, cor. 13. & Center St., pokladník Jan Koláčný.

Podp. Sokol Tyrš č. 1. odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v měsíci v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1. neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předseda John Chleborád, místopředseda Fr. Svojtek, taj. Anton Novák 1322 So. 14th St., účetník Josef Kašpar 1734 So. 13th ul., pokladník V. J. Kuncl 1318 So. 13. Str., výbor majetku ... Jos. Němec, výbor účetní Ant. Brázda a Albert Eliáš, praporečník Alois Kašpar výp. př. J. Boudar, dozorce Jos. Píťha, náčelník Ant. Vašák, výp. nač. Šimon Roknaek zástup do Č. N. H. Spolku. Josef Kašpar.

Tábor Columbus č. 69 WOW. odbývá schůze každé 1. neděle a 3. úterý v měsíci v síni p. Jos. Klepetky, na 13 a William ulici. Vel. konsul Jan Kraus, místokonsul, Jan Náměstek., pokladník Frank J. Semin, 14th and Williams, klerk Karel Štěnička 1412 So. 13th Str., průvodčí J. J. Kolář, vnitřní strážce Václav Vejvoda, venkovní strážce Frank Vejvoda, výbor majetku Frank Svoboda a A. Eliáš.

Tábor Nebraska č. 4771 MWA. odbývá své pravidelné schůze každou první a třetí středu v měsíci v osm hodin večer v síni pana Jana Hrocha. Velicí konsul Matěj Votava, návodčí Chas. Škrdlant, bankéř Josef Vopálka, klerk John Brázda 2226 So. 15th St., průvodčí Chas. Smrkovský, vnitřní stráž V. Doležal, venkovní stráž Jan Pešek.

Sbor Vlastislava č. 29 JČD. odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci v Sokolovně o 2½ hod. odp. Vysloužilá předsedkyně Josefina Volešenská, předsedkyně Marie Rosický, náměstkyně Marie Pecháčková, tajemnice Marie Michalová; účetnice Marie Barochová, pokladnice Josefina Máchová, dozorkyně Františka Prchalová, výbor majetku Viktorie Nováčková, M. Kapková, Milostina Burešová.

Sbor Hvězda Nové Doby č. 86 JČD. odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v síni Metzově. Předsedkyně Kat. Spaka 1231 So. 13th Str., účetnice Emilie Chleborád 1502 Williams, pokladnice Marie Vangat 1418 Williams, tajemnice Vilh. Bartoš. 1234 So. 13th St.

Sbor Boleslava č. ... JČD. odbývá schůzi každou druhou neděli v měsíci v Národní síni o 2. hodině odpoledne. Předsedkyně Vinci Čermak, 1414 So. 16th St. Tajemnice Františka Čapek. 1711 Martha ul. Účetnice Vntonie Mach. 1221 So. 15th St. Pokladnice Ant. Kment, 1247 So. 15th St. 25

Podp sbor Sokolek Tyrš č. 1. odbývá své schůze jednou měsíčně a sice každou druhou neděli v síni Metzově. Předsedkyně Josefina Kastl místopředsedkyně Anna Bílek, tajemnice Antonie Stejskal, 2413 So. 24th & S str. účetnice Marie Bílek, 36 a Charles St. Omaha pokladnice Anežka Koutský, výbor majetku Františka Štěpán a Anna Svačina, účetní výbor Mary Vaněk a Marie Matějka, dozorkyně Marie Říha.

Tábor Myrta čís. 922 R. N. A. odbývá schůzi první neděli v měsíci, v sokolské síni. Předsedka Mary Boukal, místopředsedka Aloisie Smíšek, tajem. Kateřina Veinchovská, pokladnice Františka Pešek, kancléřka Fanny Soukup, maršálka Marie Příbylová, vnitřní stráž Barbora Hrubý, venk. stráž Dora Tichý; výbor majetku Marie Brázda, Anna Brázda, Josie Stejskal; spolk. lékař Louis Svoboda. Mary Boukal vyslankyně do sjezdu, Pavla Hanzelín místovysl.

SOUTH OMAHA

Háj Palmové Dřevo, č. 7, Kruh Dřevařek. Odbývá své schůze každé poslední pondělí v měsíci v místnosti p. Laitnera na 20té a Q ul. Barbora Racek, důstojná pořadatelka; Anna Kohn, místopředsedka; Katie Vocásek, taj., 207 So. 23. st.; Marie Vomáčka, pokladnice; Anna Vlach průvodčí; Katie Vomáčka, věštkyně; Francis Bartoš, vnitřní stráž; Anna Hlávka, venkovní stráž; Magdalena Pivoňka, Ag. Havlík, Anna Zobešlavský, výbor majetku.

HOTEL PRAGUE
český hostinec u města Prahy
na rohu 13. a William ul., Omaha.

Čisté i pohodlně zařízené pokoje pro cestující, jakož i výborná česká strava a vzorná obsluha.

V hostinci obdržíte výborný Storzův ležák, nejlepší druhy vín a likérů a doutníky No. 1.

Krajané, zavítáte-li do Omahy návštěvou, ubytujte se v hotelu Praha, neboť ušetříte peněz i různých nesnází.

V přízeň krajanů žádá Váš
27 F. E. Vlasák, maj.

LOW RATES
TO
Yellowstone Park
VIA
Burlington Route
Special Excursion leaves Omaha Tuesday, Aug. 5.
Write for folder—FREE.
J. FRANCIS, Gen'l Pass. Agent,
OMAHA.